

[Honoré.]

råde. Jeg mener, at man burde have undgået en sådan formulering, der lægger misforståelser meget nær.

Vi er, som det vil fremgå af det foregående, meget positive over for tanken om deltidsbeskæftigelse. Nu har man fået mulighed for det inden for den offentlige sektor, og vi håber så også, det bliver muligt inden for den private sektor.

Vi mener, det har stor betydning på en række områder. Det kan sikkert medvirke til at reducere arbejdsløsheden, og vi tror, det kan have en meget vigtig familiepølitisk betydning, idet det gør det muligt for forældre, især forældre med mindre børn, at lade i hvert fald den ene ægtefælle have deltidsarbejde og derved få mere tid til at være hjemme hos børnene. Det har betydning for det miljø, de vokser op i, at der er denne omsorg fra en af forældrene. Vi tror også, det har en positiv helbredsmæssig betydning for en hel del mennesker. Men når det er sagt, vil jeg sige, at vi er mere tvivlende, hvad angår fremgangsmåden. Venstre foreslår, at regeringen opnår dette ved at optage forhandling med parterne. Man vil normalt hertil sige, at dette må være aftalestof parterne imellem, og vi må spørge venstre: anser venstre det virkelig for muligt at opnå så meget? Vil det skabe præcedens for en lang række andre indgreb på arbejdsmarkedet?

Vi er altså sympatisk indstillet over for tankerne bag forslaget, men vi vil gerne undersøge det realistiske i den fremgangsmåde, der her er foreslået.

Alice Hedegaard (DR):

Retsforbundet kan principielt tilslutte sig ønsket om øget adgang til deltidsbeskæftigelse, men vi kan ikke medvirke til en indblanding i det private arbejdsmarkedets overenskomster. Selv om der i venstres forslag gives udtryk for, at man ikke ønsker at presse noget ned over virksomhederne, er det dog en indblanding i overenskomsterne, som efter retsforbundets mening er arbejdsmarkedets parterers sag. Man må ikke være blind for, at øget adgang til deltidsbeskæftigelse rummer den fare, at visse arbejdsgivere fristes til at nedskære arbejdstiden mod den ansattes ønsker, og det er vel denne risiko, der er grunden til det forbehold, som fællesoverenskomsten mellem industrifagene og Kvindeligt Arbejderforbund tager.

Forudsætningen for, at virksomhederne kan antage arbejderne til deltidsarbejde, er, at disse ikke i forvejen har beskæftigelse på fuld tid. Deltidsbeskæftigelse skal med andre ord ske, fordi den pågældende ønsker det, men ingen bør kunne tvinges til at nedsætte arbejdstiden.

Deltidsbeskæftigelse er et stort ønske fra mange, især kvinder, der som oftest har både ude- og hjemmearbejde, så tanken om bedre muligheder for deltid er helt afgjort rigtig, men det skal efter retsforbundets mening ikke være noget, folketetinget beslutter.

Kurt Hansen (VS):

Det er en lille smule forunderligt at høre på de partier, som netop har været med til at gribe ind i overenskomsten, og som igennem det seneste par år har været med til at lave en række love, der fratager arbejderne ude på arbejdspladserne muligheden for at få indflydelse på egne løn- og arbejdsforhold. Jeg synes, det er en smule forunderligt at høre i dag, at her bør vi lægge tingene ud til afgørelse på arbejdspladserne lige netop i en sag, hvor man ved, at de borgerlige partier har en speciel interesse i at få en sag lagt ud på arbejdspladserne, fordi det er dér, pression kan sættes ind, idet den enkelte arbejdsgiver til enhver tid kan skille sig af med arbejdere, der ikke ønsker at følge vedkommende arbejdsgivers anvisning på, hvordan arbejdstiden til enhver givne tid skal være indrettet.

VS er modstander af dette forslag. Det gav vi også udtryk for ved behandlingen den 19. november 1976, men vi fremhævede også – og det vil jeg da godt gøre igen meget kort – at vi ville se positivt på en lovgivning à la den, man har i Sverige, hvor unge med børn har mulighed for nedsat arbejdstid i en kortere eller længere periode. Sådan nogle tanker kan vi godt gå ind for. Vi kan også gå ind for nogle ordninger, som er med til at sikre de ældre på arbejdsmarkedet en kortere arbejdstid om dagen, men så skal vi have en hel række betingelser stillet op, f. eks. at man ikke kan bruge dette til at camouflere arbejdsløsheden, og at man ikke kan få de halvtidsansatte eller deltidsansatte til at skruer tempoet yderligere op. Der er jo netop, som hr. Ole Henriksen nævnte, et stort problem omkring akkordarbejderne, som man kunne forestille sig blev deltidsansatte. Der ville her virkelig være en udpekuleret mulighed for snedige arbejdsgivere for at få skiftet